

NAMUS NASIL KORUNUR?

Ülkü Ocakları, No. 12, Mart 2004

Yıldırım Koç

Bizim için “namus” kutsaldır. Türkiye'nin birçok bölgesinde, bir erkeğin karısına, anasına, kızkardeşine, yengesine, gelinine küfreden, çok sert bir tepkiyle karşılaşır. Namusa göz diken, dayakla da, kurşunla da karşılaşabilir.

Peki, namus yalnızca karımızın, anamızın, kızkardeşimizin, yengemizin, gelinimizin namusu mu?

Vatanın namusu yok mu?

Karısının namusuna söz söyletmeyen, kavga çıkarıp adam vuran bazı insanlar, niçin vatanın ırzı ve namusu söz konusu olduğunda seslerini çıkartmıyorlar?

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin genel kurul salonunda duvarda “hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir” yazar. Atatürk döneminde öyleydi; peki, bugün gerçekten öyle mi?

Bu IMF heyetleri ikide bir ne arıyor bu topraklarda? Ya Dünya Bankası heyetleri, Avrupa Birliği'nin ve ABD'nin her düzeydeki adamı, ajanı, görevlisi?

Türkiye'de Amerikan üsleri ne arıyor? Bir dönem, Sovyetler Birliği ile yaşanan gerginlik nedeniyle Amerikan üslerini meşru sayanlar vardı. Ancak 1964 yılında, Kıbrıs nedeniyle Türkiye ile Sovyetler Birliği karşı karşıya gelirse, NATO'nun yanımızda olmayacağı ABD Devlet Başkanı Johnson'un mektubuyla açıkça belirtilmişti. İncirlik üssü bugün bizi düşmanlarımıza karşı koruyacak mı? Yoksa, düşmanlarımız mı İncirlik'te üsleniyor?

Türk topraklarındaki Amerikan üslerinden kalkan helikopterler, 10-12 yıl önce bölücü terör örgütünün yaralılarını kurtarmadı mı? Onlara yiyecek atmadı mı? Türk Silahlı Kuvvetleri, yalnızca PKK ile mi çarpıştı? PKK'ya para, silah, mayın desteği verenler kimlerdi? 4 Temmuz 2003'te kimin başına kimler çuval geçirdi?

Peki, ABD'nin İncirlik Üssü'nü genişletme ve yeni üs alma taleplerine karşı Hükümet nasıl bir tavır belirleyecek? Bu yıl Haziran ayında İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesinde NATO'ya benimsetilmeye çalışılan Büyük Ortadoğu Projesi uyarınca Türkiye'den ne istenecek?

Büyük Ortadoğu Projesi çerçevesinde Türkiye Amerikan emperyalizminin üssü haline getirilmek isteniyor. Bu kez Sovyetler Birliği'ne karşı değil; bizimle ticari ilişkilerini geliştirmeye çalışan Rusya Federasyonu'na, İran'a ve Suriye'ye karşı.

Bu vatan topraklarını bize Amerikalılar vermedi. Dedelerimizin, nenelerimizin kanlarıyla kazandık bu toprağı. Bu toprakları Amerikan emperyalizminin hizmetine verenler, atalarına karşı sorumluluklarını yerine getirmiş olur mu?

Sofya'da ünlü bir kilise vardır. Alexandernevski Kilisesi. Bu kilisenin girişinde bir tabelada büyük bir yazı yazar: “Bu kilise, 1877-78 savaşında Bulgaristan'ı Osmanlı

boyunduruğundan kurtarılan ölen Rus askerlerinin anısına Sofya halkının katkılarıyla yapılmıştır.”

Türkiye'nin herhangi bir yerinde böyle bir levha görebilir misiniz? Bulgar'ın namus borcu Rus'aydı. Bizim namus borcumuz ise, Amerikalı'ya, Alman'a, Rus'a, Arap'a değildir. Bizim namus borcumuz, atalarımızdır.

Bulgaristan yüzyıllarca Osmanlı boyunduruğunda yaşamıştı. Ardından Rus ve sonra Sovyet boyunduruğunda girdi. Şimdi de Avrupa Birliği boyunduruğunu kabullenmektedir.

Peki, biz niçin Avrupa Birliği boyunduruğunun peşinde koşuyoruz. Avrupa Birliği'nden üçüncü sınıf bir görevli, “Türkiye'yi takdir ettim” deyince bayram etmek bize yaraşır mı? Sıradan bir Alman Gazetesi, Türkiye'de yapılan bazı işleri övünce, “bakın Avrupa bizi nasıl beğeniyor” diye övünmek, tarihinde boyunduruk kabul etmemiş olmakla gurur duyan insanlara yaraşır mı?

Bugün devlet bütçemizi biz özgürce mi yapıyoruz; yoksa emperyalist güçlerin aleti olan IMF'nin onayını almak mı zorundayız?

Bugün gümrük vergilerimizi istediğimiz gibi yükseltebilir miyiz; yoksa Avrupa Birliği'nin onayı olmaksızın gümrüklerde oynama yapamaz mıyız?

Namus meselesini buralarda niçin düşünmüyoruz?

Geçen yıl komşumuz Irak'a saldıran Amerikalılar, Güneydoğu'da bazı tarlaları, boş binaları ve evleri kiraladı. Bazı insanlar, alacakları dolarlar karşılığında, emperyalist bir saldırıya evini, tarlasını, işyerini vermeyi kabullendi.

Namus meselesi bu konuda aklımıza geldi mi?

Amerikan emperyalizmi, dünya petrol rezervlerinin yüzde 70'inden fazlasını barındıran Ortadoğu ve Hazar bölgesinde hakimiyetini pekiştirmek amacıyla yeni bir planı gündeme getirdi.

Bakalım namusumuzu koruyabilecek miyiz, yoksa alınacak borçlar karşılığında, bu konuda ABD'nin istedikleri mi yapılacak.

Ailemizin namusu tabii ki çok önemlidir; ancak vatanın namusu ondan da önemlidir. Vatanın namusu giderse, ailenin namusu zaten gitmiş demektir.

Türkiye'de bugün herkes bir namus sınavından geçmektedir.

Vatanımızın ve böylece ailemizin namusunu, şerefini, haysiyetini, insanlığımızı, ülkemizin bütünlüğünü ve bağımsızlığını, ulusun egemenliğini sonuna kadar ve her ne pahasına olursa olsun korumaya var mısınız?

Yoksa, namus diye bir derdiniz yok mu?